

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΘ'

ΚΥΡΙΑΚΗ 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1941

ΑΡΙΘ. 21

ΝΟΜΟΘΕΓΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 586

(Έδημοσιεύθη τῆς 22 Ὀκτωβρίου 1941 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, Τεύχος Α').

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2200)1940 Α. Ν. «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Ν. Δ. «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ 5 ἄρθρου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2200)1940 Α. Ν. προστίθενται κατὰ συνέχειαν τὰ ἑξῆς: Ἐφ' ὅσον τὰ καθαρὰ ταῦτα ἔσοδα τῶν παρεκκλησιῶν καὶ ἐξωκκλησιῶν εἶναι ἐλάχιστα τῶν δραχμῶν 10.000 ἑτησίως, τὸ ΤΑΚΕ δύναται νὰ παραιτηθῇ τῶν ἐπ' αὐτῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ ἐκχωροῦν τὴν διοίκησιν καὶ διαχειρίσιν αὐτῶν εἰς τὰς εἰς ἄς ἀνήκουσι Μητροπόλεις.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ 3ον ἐδάφιον τοῦ 7 ἄρθρου ἀντικαθίσταται οὕτω:

Ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν καὶ διαχειρίσιν τῶν μὴ ἐνοριακῶν Ναῶν τῶν Νεκροταφείων ἰσχύουσιν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1369)1938 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου.

2. Εἰς τὸ τέλος τοῦ 7 ἄρθρου προστίθεται ὡς 11 ἐδάφιον:

«Οἱ ἐφημέριοι, ἱεροδιάκονοι καὶ ἱεροψάλται τῶν μὴ ἐνοριακῶν Ναῶν τῶν νεκροταφείων δικαιούνται τῶν προσαυξησέων λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας, ἐπιδομάτων πάσης φύσεως, ὡς καὶ τοῦ εὐεργετήματος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 354)1941 Ν. Δ., καταβαλλομένων ἐκ τοῦ μισθοδοτούντος αὐτοὺς ταμείου».

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 12ον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2200)1940 Α. Ν. τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ἐννοεῖται εἶναι ὑποχρεωτικῶς οἱ ἐν τῇ ἐνορίᾳ κατοικοῦντες Ὀρθόδοξοι χριστιανοί.

Ἄρθρον 4.

Ἐπαναφέρεται ἐν ἰσχύϊ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1369)1938 Α. Ν., τοῦ πρώτου ἐδαφίου τούτου τροποποιουμένου ὡς ἑξῆς:

Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους καταγράφονται ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου εἰς εἰδικὸν ἐπὶ τούτῳ κατάλογον οἱ ἐν τῇ ἐνορίᾳ ἄρρενες ἀρχηγοὶ τῶν οἰκογενειῶν οἱ ἔχοντες συμπληρωμένον τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν, περιλαμβανόμε-

νοι κατὰ τὰς δυνάμεις τοῦ ἄρθρου 20 ἐδαφ. α' τοῦ Α. Ν. 2200)1940 ἰσχυοῦσας διατάξεις τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 5439 εἰς τοὺς καταλόγους τῶν ὑποχρεωτικῶν εἰσφορῶν καὶ ἀπολαύοντες τῶν ἐκκλησιαστικῶν, ἀστικῶν καὶ πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων.

Τὸν κατάλογον τούτον συντάσσει ὁ ἐφημέριος Πρόεδρος, ἐὰν παραλείψῃ τὸ καθήκον τούτο τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον.

Ἡ λέξις «ἐκλογέων» ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 3 ἐδαφίῳ τοῦ ἄρθρου τούτου ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «ἐνοριτῶν».

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Α. Ν. 2200)1940 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Τὴν διαχείρισιν τοῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ ἔχει Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον ἀποτελούμενον:

α' ἐκ τοῦ ἐφημερίου ὡς Πρόεδρου.

β' ἐκ τεσσάρων λαϊκῶν μελῶν, ἐκλεγομένων καὶ διοριζομένων μετ' ἰσαριθμῶν ἀναπληρωματικῶν ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου ἐκ τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον καταλόγου τῶν ἐνοριτῶν.

Τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον δύναται προκειμένου περὶ Ναῶν χωρίων μέχρις ἐκάτὸν οἰκογενειῶν νὰ ἐκλέγῃ καὶ διορίξῃ δύο μέλη μετ' ἰσαριθμῶν ἀναπληρωματικῶν.

Ὅπως ἐκλεγῇ τις καὶ διατελῇ Μέλος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου δεόν νὰ μὴ ἔχῃ καταδικασθῇ ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι τῶν ἄρθρων 22 καὶ 24 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἢ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1075)1938 Α. Ν., νὰ εἶναι ἐγγράμματος, νὰ μὴ δικάζηται μετὰ τοῦ Ναοῦ καὶ νὰ μὴ ἔχῃ καταλογισθῇ δι' ὀριστικῆς δικαστικῆς ἢ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἀποφάσεως ὡς Ἐκκλησιαστικὸς Σύμβουλος.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκλογή Συμβούλων συγγενῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τὸν Ἐφημέριον Πρόεδρον μέχρι καὶ τοῦ τετάρτου βαθμοῦ ἐξ αἵματος ἢ καὶ τοῦ τρίτου ἐξ ἀγχιστείας.

Πρὸ τοῦ διορισμοῦ ἐκάστου Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου ἀποστέλλεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου κατάλογος τῶν ὀνομάτων τῶν ἐκλεγέντων τακτικῶν ὡς καὶ ἀναπληρωματικῶν Μελῶν πρὸς τὴν οἰκίαν Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, ὑποχρεουμένης ὅπως ἐκδώσῃ δι' ἕκαστον ἐφ' ἀπλοῦ κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1075)38 Α. Ν. πιστοποιητικὸν κοινωνικῶν φρονημάτων.

Ὅμοιως ἀποστέλλεται ὁμοίος τοιοῦτος καὶ πρὸς τὴν ἀρμοδίαν Διεύθυνσιν Ποινικοῦ Μητρώου πρὸς θεβαίωσιν, ἀτελῶς, τῆς ποινικῆς τούτων καταστάσεως, ἐν τῷ ὅσον παρέχει τοιαύτην πρὸς τὰς δικαστικὰς Ἀρχάς.

Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον προστίθενται ἐν τέλει τὰ ἐξῆς τρία ἐδάφια:

Εἰς ἃς περιπτώσεις ὑφίστανται διαφοραὶ μεταξύ Ναοῦ καὶ Κοινότητος ἢ Δήμου ἀπαγορεύεται ἡ ἀνάδειξις Ἐκκλησιαστικῶν Συμβούλων ἐκ τῶν τοιούτων τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος, ἐὰν δ' ἡ διαφορὰ γεννηθῆ διαρκούσης τῆς θετείας τῶν Συμβούλων, οἱ ἐκ τῶν Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν Συμβούλων Ἐκκλησιαστικοὶ Σύμβουλοι ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἀναπληρωματικῶν ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Κενυμένη ὁποσδήποτε θέσις Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβούλου πληροῦται ἐκ τῶν ἀναπληρωματικῶν, καλουμένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου κατὰ σειράν ἐκλογῆς, ἐξαντληθέντος δὲ τοῦ πίνακος καὶ τούτων, ὁ Μητροπολίτης διορίζει ἐξ ὀφικίου ἐκ τοῦ ἐγκεκριμένου καταλόγου τῶν ἐνοριτῶν.

Τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Συμβούλους, ἰδρυομένης νέας ἑνορίας, διορίζει, διαρκούσης τῆς τριετοῦς θητείας καὶ διὰ τὸ ὑπόλοιπον διάστημα αὐτῆς, τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον ἐκ τοῦ ἐγκεκριμένου καταλόγου τῶν ἐνοριτῶν, ὃν καταρτίζει ὁ ἐφημέριος.

Ἄρθρον 6.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρισταμένου τοῦ ἐφημερίου Προέδρου καὶ δύο τοῦλάχιστον τῶν λαϊκῶν μελῶν ἐπὶ πενταμελῶν Συμβουλίων, ἐπὶ δὲ τριμελῶν, τοῦ ἐφημερίου καὶ ἑνὸς τῶν λαϊκῶν μελῶν.

Μὴ ὑπάρχοντος ἐφημερίου ἢ μὴ παραστάντος ἢ συνεδρίασις εἶναι νόμιμος ἂν παραστῶσι κατ' αὐτὴν τρία τοῦλάχιστον μέλη ἐπὶ πενταμελῶν καὶ τὰ δύο ἐπὶ τριμελῶν συμβουλίων.

Διὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεως ἀπαιτεῖται ἡ πλειοψηφία, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικῶσης τῆς ψήφου τοῦ Προεδρεύοντος.

Καταργεῖται τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Α. Ν.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὸ ἄρθρον 20 καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ α' ἐδαφίου προστίθεται ἡ φράσις: «ὕπολογιζομένων δὲ εἰς τὸ διπλάσιον τῶν ἀναγραφομένων δι' ἐκάστην κατηγορίαν προσῶν».

Ἄρθρον 8

Εἰς τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου καὶ ἐν παραγράφῳ δ' ὁ ἀριθμὸς 4 ο) ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 6 ο), ἐν δὲ τῇ παραγράφῳ ε' ὁ ἀριθμὸς 1 ο) διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 2 ο), καταργεῖται δὲ τὸ προτελευταῖον τμήμα τῆς ἡ' παραγράφου τοῦ ἰδίου ἐδαφίου.

Τὸ ὡς ἄνω 6 ο) ποσοστὸν δύναται νὰ αὐξηθῆ εἰς 8 ο), ὅπου οἱ πόροι τοῦ Ναοῦ ἐπιτρέπουν τοῦτο, δι' ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου ἐν ὁλομελείᾳ συνεδριάζοντος καὶ ἀποφασίζοντος ὁμοψήφως.

Εἰς τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἰδίου ἄρθρου προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

Ἐκκλησιαστικὸς Σύμβουλος ἢ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον ἀρνούμενον τὴν καταβολὴν τῆς εἰσφοράς ταύτης ἀπολύεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου δι' ἀνεκλήτου ἀποφάσεως αὐτοῦ μετ' ἐγγράφων ἀπολογίαν ἐφ' ἧσιν αὐτὴ δὲν ἤθελε κριθῆ ἑπαρκῆς, τοῦ

Ἐφημερίου Προέδρου, ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως, ὑπέχοντος κανονικὴν εὐθύνην καὶ τιμωρουμένου διὰ ποινῆς ἀργίας μέχρι δύο μηνῶν, ἀπαγγελλομένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου.

Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἰδίου ἄρθρου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς:

Ἐλεγχος ἐπὶ τῆς ἐτησίως διαχειρίσεως τῶν εἰσφορῶν τῶν Ναῶν ὑπὲρ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Γραφείου καὶ τῶν παρὰ ταῖς Μητροπόλεις Φιλοπτώχων Ταμείων ἐνεργεῖται ἐντολῇ τῆς Ἱεράς Συνόδου.

Ἄρθρον 9.

Αἱ δύο παράγραφοι τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου ἀντικαθίστανται διὰ τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1369)38 Α.Ν.

Ἄρθρον 10.

Εἰς τὸ ἄρθρον 26 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου προστίθεται τρίτον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

Τὰ πρακτικὰ ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ἰπουροῦ τῶν Ὀρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, εἰς ὃν ὑποβάλλονται μετὰ γνωμοδοτήσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, καὶ ὅστις δικαιούται νὰ ἀκυρώσῃ ταῦτα εἴτε διὰ τυπικοὺς λόγους κατὰ τὰς περὶ δημοσίων ἔργων ἰσχυούσας διατάξεις, εἴτε διότι αἱ προσφερόμεναι τιμαὶ κρίνονται ὑπ' αὐτοῦ ἀσύμφοροι διὰ τὸν ἐργοδότην.

Εἰς δημοπρασίας μέχρι ποσοῦ 100.000 δραχμῶν ἐπιτρέπεται ἡ συμμετοχὴ καὶ ἐμπειροτεχνῶν.

Τὰ πρακτικὰ δημοπρασίας ἀφορώσης εἰς ἔργα μικροτέρας ἀξίας τῶν 300.000 δραχμῶν ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔκρισιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ἐκδιδομένην μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν ἐπ' αὐτῶν τοῦ ἐπαρχιακοῦ μηχανικοῦ.

Ἄρθρον 11.

Ἐπαναφέρεται ἐν ἰσχύϊ τὸ ἄρθρον 44 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1369 τοῦ 1938 Α. Ν. ἀντικαθισταμένου τοῦ ἐν τέλει τοῦ ἐδαφίου 3 ἀριθμοῦ 10.000 διὰ τοῦ ἀριθ. 20.000.

Ἄρθρον 12.

Ἀντὶ τοῦ ἐδαφίου γ' καὶ δ' τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου, καταργουμένων, τίθενται ἐν συνεχείᾳ τῶν δύο πρώτων ἐδαφίων αὐτοῦ τὰ ἄρθρα 48 καὶ 50 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1369)38 Α.Ν., ἐπανερχομένων ἐν ἰσχύϊ τῶν διατάξεων αὐτῶν τούτων.

Ἄρθρον 13

Ἐπανέρχεται ἐν ἰσχύϊ τὸ ἄρθρον 51 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1369)38 Α.Ν. τιθέμενον ὡς ἴδιον ἄρθρον μετὰ τὸ ἄρθρον 30 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2200)40 Ἀναγκαστικοῦ ταιούτου.

Ἄρθρον 14.

Τὸ ἄρθρον 33 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

Παρ' ἐκάστη Μητροπόλει συνιστᾶται Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Μητροπολίτου, ὡς προέδρου, ἑνὸς Πρωτοδίκου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐφ' ἧσον δὲν ὑπάρχει Πρωτοδικεῖον ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς Μητροπόλεως, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, τοῦ Δημοσίου Ταμίου καὶ ἑνὸς Ἱερέως ἐκ τῶν Μελῶν τοῦ Τοπικοῦ Γ. Α. Κ. Ε. ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου διὰ μίαν

τριετίαν και ένδω ούτος φέρει την ιδιότητα ταύτην.

Είς άς έδρας Μητροπόλεων δέν έδρευει Είρηνοδικετον, Οικονομική Έφορία και Ταμειον, τó Μητροπολιτικόν Συμβούλιον συγκροτείται εκ του Μητροπολίτου ως Προέδρου, ένός έφημερίου τής έδρας τής Μητροπόλεως δριζομένου υπό του Μητροπολίτου διά μίαν τριετίαν μετά του άναπληρωτου αυτού, ένός Κοινοτικού Συμβούλου δριζομένου μετά του άναπληρωτου του διά μίαν τριετίαν υπό του Κοινοτικού Συμβουλίου, τής θητείας αυτού διαρκούσης έφ' όσον φέρει την ιδιότητα ταύτην, και δύο ένοριτών εκλεγομένων υπό των λοιπών μελών του Μητροπολιτικού Συμβουλίου κατά την πρώτην αυτού συνεδρίαν, ών ό εις άπραιτητως εκ των έν τη έδρα τής Μητροπόλεως Νομικών.

Τόν Μητροπολίτην άπόντα ή κωλυόμενον άναπληροί ό κανονικός αυτού άναπληρωτής, τόν Πρωτοδίκην έτερος τοιοϋτος δριζόμενος μετά του τακτικού, τόν Είρηνοδίκην, Οικονομικόν Έφορον και Δημόσιον Ταμίαν οι νόμιμοι αυτών άναπληρωταί, τó μέλος του Τοπικού ΤΑΚΕ έτερον τοιοϋτον δριζόμενον ως και τó τακτικόν.

Τó Μητροπολιτικόν Συμβούλιον τής 'Αρχιεπισκοπής 'Αθηνών άποτελείται εκ:

α') του 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνών ή του κανονικού αυτού άναπληρωτου, ως Προέδρου.

β') του παρα τή 'Ιερᾶ Συνόδῳ 'Επιτρόπου τής 'Επικρατίας.

γ') ένός εκ των Νομικών Συμβούλων του Κράτους, δριζομένου μετά του άναπληρωτου του υπό του Προέδρου του Νομικού Συμβουλίου.

δ') του Διευθυντου τής Διευθύνσεως Θρησκευμάτων του 'Υπουργείου τούτου, άναπληρουμένου ύφ' ένός των τμηματάρχων τής αυτης Διευθύνσεως, δριζομένου υπό του άρμοδίου 'Υπουργου.

ε') ένός άνωτάτου υπαλλήλου του 'Υπουργείου των Οικονομικών δριζομένου μετά του άναπληρωτου του υπό του άρμοδίου 'Υπουργου.

στ') του Γενικού Διευθυντου του ΟΔΕΠ και ΤΑΚΕ άναπληρουμένου υπό του νομίμου αυτού άναπληρωτου.

ζ') έξ ένός εκ των έφημερίων 'Αθηνών και Πειραιώς, δριζομένου μετά του άναπληρωτου του υπό του 'Αρχιεπισκόπου διά μίαν τριετίαν.

Ό εκ των μελών του Μητροπολιτικού Συμβουλίου 'Ιερεύς δέν ψηφίζει δσάκις συζητείται έν αυτω υπόθεσις του παρ' ή έφημερευει Ναου οϋδε παρίσταται κατά την λήψιν αποφάσεως.

Τά μέλη του Μητροπολιτικού Συμβουλίου τής μέν 'Αρχιεπισκοπής 'Αθηνών και πόλεων άνω των 100 χιλιάδων κατοίκων λαμβάνουσιν άποζημίωσιν δραχμών έκατον είκοσι πέντε (125) κατά συνεδρίασιν, των δέ λοιπών πόλεων δρχ. έκατον (100) και μέχρι τεσσάρων κατά μήνα συνεδριάσεων 'Η άποζημίωσις αυτη καταβαλλομένη εκ του Ταμείου του Μητροπολιτικού Γραφείου δέν υπόκειται εις οϋδεμίαν κράτησιν.

*Άρθρον 15.

Έν τῷ έδαφίῳ 1 του άρθρου 34 του αυτού ως άνω Νόμου και μετά την φράσιν «τουλάχιστον τριών εκ των μελών του» προστίθεται έν συνεχεία ή φράσις «τό

δὲ τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς τεσσάρων».

Είς έδάφιον 3 προστίθεται εις τó αυτό άρθρον τó υπό των αυτών αριθμὸν έδάφιον του άρθρου 54 του ύπ' αριθ 1369)38 Α.Ν., έπανερχομένης έν ισχύι τής διατάξεως αυτού.

*Άρθρον 16.

Είς την παράγραφον δ' του έδαφίου 1 του άρθρου 47 του αυτού ως άνω Νόμου ή λέξις «όκταταξίου» αντικαθίσταται διά τής λέξεως «έξαταξίου» και ή λέξις «έξαταξίου» αντικαθίσταται διά τής λέξεως «όκταταξίου», εις δέ τó τέλος αυτης προστίθενται τó έξής έν συνεχεία «μετά ύποχρεωτικὴν πρακτικὴν εκγύμνασιν παρα τῇ 'Ιερᾶ Μητροπόλει».

Η άληθής έννοια των παραγράφων β', γ' και δ' του έδαφίου 2 του ίδιου άρθρου είναι ότι εις τους προσοντούχους τής άμέσως κατωτέρας κατηγορίας, διά των πρὸς όν άφορῶσιν αί παράγραφοι αυται σκοπόν, δέν περιλαμβάνονται και αί έν εκάστη τούτων άναφερόμενοι «κχειροτονημένοι έχοντες τὰ προσόντα τής άμέσως κατωτέρας κατηγορίας».

Η παράγραφος α' του έδαφίου 2 του ίδιου άρθρου καταργείται.

Είς τó τέλος τής πρώτης παραγράφου του έδαφίου 1 του άρθρου 40 του αυτού Νόμου προστίθενται τά έξής: «Τό ποινικόν Μητρώον ύποχρεούται όπως θεβαιώση την ποινικὴν κατάστασιν ως θεβαιοί και πρὸς τὰς δικαστικὰς 'Αρχάς». Είς τó αυτό έδάφιον προστίθεται και θ' παράγραφος ως έξής:

θ) Πιστοποιητικόν του Εισαγγελέως Πλημμελειοδικών τής τελευταίας αυτού διαμονής ως και του τόπου τής καταγωγής ότι δέν καταδιώκεται δι' αξιόποινόν τινα πράξιν οϋδ' εκκρεμει κατ' αυτού κατηγορία διά τοιαύτην.

*Άρθρον 17.

Τό έδάφιον 1 του άρθρου 49 του αυτού ως άνω Νόμου τροποποιείται ως έξής:

Ό Μητροπολίτης μετά την παρέλευσιν τής διά του άρθρου 46 δριζομένης μηνιαίας προθεσμίας διά την ύποβολήν των πιστοποιητικών και έντός των έπομένων δέκα πέντε ήμερών, μετά των έλεγχον των ύποβληθέντων έγγράφων, άνακηρύσσει τους ύποψηφίους διά πράξεως αυτού, κοινοποιουμένης επί άποδείξει πρὸς τó 'Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον, όπερ επικολλά αυτην εις την θύραν του Ναου, ό δ' έφημέριος άναγινώσκει επ' εκκλησίας, ύποβαλλομένου πρὸς τόν Μητροπολίτην άποδεικτικου τής γενομένης επικολλήσεως και τής άναγνώσεως υπό του 'Εκκλησιαστικού Συμβουλίου.

Είς τó έδάφιον 3 του ίδιου άρθρου μετά την έν αρχῇ αυτού φράσιν «χωρεί προσφυγή» προστίθενται αί λέξεις «άλλά μόνον», άντι δέ τής φράσεως «ή του νομίμου αυτού άναπληρωτου» τίθεται ή φράσις «ή του πρώτου τῇ τάξει μέλους αυτης».

*Άρθρον 18.

Είς τó έδάφιον 6 του άρθρου 51 προστίθενται ως δευτέρα παράγραφος τά έξής:

Η διάταξις του έδαφίου τούτου ισχύει μόνον διά τους Ναούς, ένθα δέν ύπηρετούν θεολόγοι έφημέριοι,

οὐ δὲ τυχὸν παρὰ τὸν περιορισμὸν τοῦτον διορισθέντες κληρικοί τοποθετοῦνται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως εἰς ἐτέρους Ναοὺς ἐστερημένους ἐφημερίων θεολόγων

Ἄρθρον 19.

Ἐπαναφέρεται ἐν ἰσχύϊ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1369)1938 Α.Ν. καὶ λαμβάνει τὸν ἀριθμὸν 1 ἐν τοῖς ἐδαφίοις τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2200)40 Α. Ν., τῶν λοιπῶν ἐδαφίων ἀριθμουμένων ἀπ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 20.

Εἰς τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νόμου ἀπαλείφεται ἡ φράσις «ἢ ἀνακέρυξις ἀγώνων μὴ μοναχῶν δὲν ἀπαγορεύεται».

Τὸ ἐδάφιον 5 τοῦ ἰδίου ἄρθρου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Οἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου τοποθετηθέντες προσωρινῶς ἢ ἀποσπασθέντες εἰς ἐφημεριακὰς θέσεις δύνανται νὰ μονιμοποιηθῶσιν ἐν αὐταῖς διὰ πράξεως τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ἐφ' ὅσον κέκτηνται τὰ δι' αὐτὰς νόμιμα προσόντα ἢ ὑπηρετήσαν τούλάχιστον ἐπὶ 10ετίαν εὐδοκίμως εἰς ἐνορίας ἀπαιτούσας τὰ προσόντα ταῦτα.

Ἄρθρον 21.

Τὰ τρία πρῶτα ἐδάφια τοῦ ἐνόμου τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἰσχύοντος ἄρθρου 82 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1339)38 Α.Ν. καταργούμενα ἀντικαθίστανται διὰ τοῦ ἑξῆς :

Οἱ μισθοὶ τῶν εἰς εἶδος ἀμειβομένων ἐφημερίων διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ τῶν ἐνοριτῶν ὑποχρεουμένων εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ συμπεφωνημένου ποσοῦ εἰς εἶδος ἢ τῆς εἰς χρῆμα ἀποτιμήσεως αὐτοῦ κατὰ τὰς καθοριζομένας ἐκαστοτε ὑπὸ τοῦ Κράτους τιμὰς τοῦ εἶδους κατὰ τὸν χρόνον τῆς συγκομιδῆς.

Ἄρθρον 22.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 70 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νόμου καταργεῖται.

Ἄρθρον 23.

Ἀμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐν τὸς μηνὸς τὰ Μητροπολιτικὰ Συμβούλια προβαίνουν εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ διορισμὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων ἐκ τοῦ ἐγκεκριμένου μητρώου κατὰ τὸ ἄρθρον 12 ἐδαφίων 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2200)1940 Α. Ν., τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2254)40 ἐμοίου τῶν ἀρρένων ἀγγλικῶν ἐνοριτῶν ἢ μὴ ὑπάρχοντος τοιοῦτου, ἐκ τοῦ κατὰ τοὺς ἰσχύσαντας προηγουμένως νόμους ἐγκεκριμένου καταλόγου ἐνοριτῶν.

Ἡ θητεία τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος διορισθησομένων Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων λήγει τὴν 31 Μαρτίου 1945, τῶν δὲ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρετούντων λήγει ἅμα τῷ διορισμῷ νέων τοιοῦτων.

Ἄρθρον 24.

Ὅπου ἐν τῷ Α.Ν. 2200)1940 καὶ ἄλλοις ἐπαναφερομένοις ἐν ἰσχύϊ διατάξεσι τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1369)38 ἐμοίου γίνεται χρῆσις τῶν λέξεων «Βασιλικὰ Διατάγματα ἢ «Β.Δ.» ἀντικαθίστανται διὰ τῆς λέξεως «διατάγματα».

Ἄρθρον 25.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Θεραπευμάτων ἢ διὰ Διατάγματος εἰς ἐνιαίον καίμενον καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν τοῦ παρόντος κωδικοποιήσις τῶν διατάξεων τούτου μετὰ τῶν διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ ἐμοίων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2200)40 Α. Ν.

Ἄρθρον 26.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον ὡς καὶ ὁ ὑπ' ἀριθ. 2254)40 Ἀναγκαστικὸς τοιοῦτος «περὶ τροποποιήσεως κλπ.» καταργεῖται.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχαται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1940.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, ΓΑΣ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1941

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΝΤ. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 2591 Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Νοεμβρίου 1941

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Πρὸς τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα τῆς Ἀγιοπάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Τέκνα ἐν Χριστῷ ἀγαπητά,

Ὅτι ἐνελάβομεν τὰ καθήκοντα τοῦ Προκαθημένου τῆς θεοφρουρήτου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, παρεκάλεσαμεν πάντα τὰ πιστὰ τέκνα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιοπάτης Ἀρχιεπισκοπῆς ὅπως ἀντιμετωπίσουν τὰς βαρεῖας δοκιμασίας τῶν χαλεπῶν αὐτῶν καιρῶν ἡμονοῦντες καὶ συνεργαζόμενοι ἐν Ἀγάπῃ ἀδελφικῇ καὶ ἐν Πίστει ἀπαρασαλεύτῳ. Δίδου—ὅπως ἐλέγομεν τότε—ἡ σύμπνοια στηρίζει θεμέλια οἰκῶν, ἡ Ἀγάπη δικαιοῦναι καὶ καθαγιάζει τὸν μόχθον τοῦ κοπιῶντος, ἡ δὲ Πίστις σώζει τοὺς περιεβλήοντας εἰς ἀπόγνωσιν.

Ἡ πατρικὴ ἐκείνη σύστασις εὔρε τὴν προσήκουσαν ἡγῶ εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς χριστιανικὰς καρδίας. Ὁ εὐσεβὴς ἐλληνικὸς λαὸς, κατὰ τὸ μέγιστον μέρος αὐτοῦ, ἐνωσισθὴ τὴν πατρικὴν Ἡμῶν φωνὴν καὶ συνεπειρώθη ὑπὸ τὴν σκέπη τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας. Ἐμπνεόμενος ἀπὸ ἐβραϊαν Πίστιν πρὸς τὸν δικαιοκρίτην Θεὸν καὶ ἐνισχυόμενος ἀπὸ τῆν Ἐλπίδα πρὸς τοὺς ἀνεξαντλήτους οἰκτιροῦς Του, ἐπορεύθη καὶ πορεύεται, μὲ ὑπερνήν καὶ καρτερίαν, τὸν ἀνηφορικὸν δρόμον τῶν πάσης φύσεως δοκιμασιῶν καὶ θλίψεων μὲ τὸ μέτωπον ὕψηλόν καὶ μὲ τὴν ψυχὴν πλήρη αὐταπαρνήσεως.

Αἱ δοκιμασίαι ἕως κληθῶνται αἱ στερήσεις πολλαπλασιάζονται καὶ αἱ θλίψεις καθημερινῶς πυκνοῦνται. Περισσότερον, παρὰ ποτε ἄλλοτε, ἀληθεύουν οἱ σοφοὶ λόγοι τοῦ Μαγάλου Βασιλείου, λέγοντος : «Πολυτέλειαν ἐστὶν ὁ βίος ἡμῶν καὶ κατήφεια πλήρ».

ρη». Οὐδείς, πλὴν τοῦ παντογνώστου Δημιουργοῦ, γνωρίζει, ποῖαι καὶ πόσαι νέαι δοκιμασίαι ἀναμένουν τὸ πλᾶσμά Του, ποῖον θὰ εἶναι καὶ πότε θὰ σημάνη τὸ τέλος τῶν δεινῶν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἄλλὰ καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀγωνιώδους αὐτῆς ἀβεβαιότητος, οἱ Ἕλληνες χριστιανοὶ παλαίμεν θαρραλέοι πρὸς τὴν τρικυμίαν καὶ υπερβαίνομεν τοὺς σκοπέλους, ἀκαμπτοὶ πάντοτε, μὲ ὁδηγὸν τὴν Πίστιν καὶ σύμμαχον τὴν Ἐλπίδα, ὑπέκοντες εἰς τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.

Εἰς τὸν γενικὸν ὅμως αὐτὸν κανόνα τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς καρτερίας παρετηρήθησαν—ὡς μὴ ὤφειλε— καὶ θλιβεραὶ ἐξαιρέσεις. Ἕλληνες ὀλιγόψυχοι, ὀρθόδοξοι δέ, ὑποχέριοι τῶν ἀδυναμιῶν, δεῦλοι τῶν παθῶν καὶ τῶν ὀλικῶν αἰσθήσεων, ἀπεμακρύνθησαν σὺν τῷ χρόνῳ ἀπὸ τὴν γραμμὴν τοῦ καθήκοντος, τὴν ὅποιαν διεχάραξεν, ἐν ὀνόματι τῆς Θρησκείας τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἐθνικῆς τιμῆς, ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία. Ἐλιποψύχησαν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀνηφόρου καὶ ἐτρέπησαν εἰς τὸν πλατὺν καὶ εὐκολον δρόμον τῆς κακίας διὰ νὰ ἀποφύγουν τοὺς νυγμούς τῶν ἀκανθῶν τῆς κοπιώδους πορείας καὶ τὸν ἰδρώτα τῆς ἐντίμου ἐργασίας. Δὲν εἶχον τὴν δύναμιν καὶ δὲν εὗρον τὸ θάρρος νὰ καταπνίξουν τὰς ἀδυναμίας των. Ἐλύγισαν κάτω ἀπὸ τὸ βάρος τῶν βιοτικῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν γηϊνῶν ἐπιθυμιῶν. Ἐδίψησαν εὐκολον πλοῦτον καὶ ἐπέθησαν ἀναξίας καὶ προσκαίρους ἀνέσεις. Ἐθυσίασαν τὸ Πνεῦμα εἰς τὸ σαρκίον καὶ τὴν Ἀρετὴν εἰς τὴν ἐφήμερον ἀπόλαυσιν. Ἐχρησιμοποίησαν πάντα τὰ μέσα, χωρὶς διάκρισιν, πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν. Δὲν ἐσταμάτησαν οὔτε ἐνώπιον τῆς δυστυχίας οὔτε ἐνώπιον τῆς ζωῆς καὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἀδελφοῦ των.

Οἱ ὀλίγοι αὐτοί, κακοί, Ἕλληνες χριστιανοί, δὲν βλέπουν εἰ μὴ μόνον τὸν ἑαυτὸν των. Ἡ ἀδυναμία τοῦ πάθους διέφθειρε τὴν ψυχὴν καὶ ἐτύφλωσε τοὺς ὀφθαλμούς των. Ἡ ἀμαρτωλὴ ἀπόλαυσις καὶ ἡ δολοφόνος συκοφαντία ἐγίναν ὄργανα τῆς ἀπωλείας των. Ἐκαπηλεύθησαν τὴν τροφήν τῶν ἀδελφῶν των πρὸς ἀθέμιτον πλουτισμόν· ἐσυκοφάντησαν διὰ νὰ καρπωθοῦν ὠφελήματα ἢ διὰ νὰ ἐπιτύχουν ταπεινὴν ἐκδίκησιν· ἐξέδωκαν καὶ ἐμίαναν τὴν σάρκα των εἰς τὸν δόρυβρον τοῦ ἐνόχου καὶ ἀργυρωνήτου πόθου. Ἄντι «νὰ ἐκβάλωσιν ἐκ τῆς καρδίας των πᾶν τὸ πονηρόν», ὅπως ὀρίζει ὁ θεὸς Παῦλος· ἀντὶ νὰ κυριαρχήσουν πάσης ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας, διδύ· ὅπως λέγει ὁ Πλάτων—«τὸ νικᾶν ἑαυτὸν πασῶν νικῶν πρώτη τε καὶ ἀρίστη»· αὐτοί, ὅπως τούναντιον, «ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ἐπιθυμιῶν αὐτῶν» καὶ τὰ πάντα ἐσφαγίασαν εἰς τὸν δωμὸν τοῦ πάθους των.

Οὐδείς ἐξ ὑμῶν ἀγνοεῖ, ὅτι ὑπάρχουν ἀδελφοὶ χριστιανοί, ὀτινες, ἐπιλήσμονες γενόμενοι τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου καὶ τῆς ἐθνικῆς παραδόσεως, κατέπεσαν μέχρι τελείας ἀδιαφορίας πρὸς τὴν καθαρότητα τοῦ σώματος, ἐδέχθησαν νὰ ρυπανθῇ ἡ ἱερὰ οἰκογενειακὴ ἐστία καὶ ἀπημώλησαν, χωρὶς συστολῆν, τὴν πατρὸς παράδοτον τιμὴν τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας. Πῶς δὲ θὰ ἠδύνατό τις νὰ παρέλθῃ ἀνευ διαμαρτυρίας τὴν προκλητικὴν προσφορὰν ἀσχηματίστων παρθένων ἢ διὰ ἱερῶν καθηκόντων δεδαρημένων γυναικῶν εἰς ἐνό-

χους δεσμούς ἐναντι εὐτελῶν καὶ ἠθικῶς ἀπαραδέκτων συμβιβάσεων; Βλέπων τις τὴν κατάπτωσιν αὐτὴν, εὐλόγως διερωτᾶται μὲ ἀνησυχίαν: Ποῦ τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας ἢ παλαιᾶ ἀδιάβλητος ἠθικὴ; Ποῦ τῶν οικείων ἢ ἀτεγκτος αὐτοτηρότης; Ποῦ τῆς ἀγγελίας ἢ ἀπαραβίαστος σφραγίς;

Ἄλλ' ἴσως εἶναι ἀκόμη καιρὸς Ἐκαστος ἐξ ὑμῶν ἀς πράξῃ τὸ καθήκον του πρὸς συνετισμὸν τῶν παρασυρθέντων. Δι' 3 καὶ Ἡμεῖς, ἀπευθυνόμενοι σήμερον εἰδικῶς πρὸς αὐτούς, τοὺς παραπλανηθέντας εἰς τὴν ὁδὸν τῆς κακίας, τοὺς προσκαλοῦμεν, πατρικῶς, ν' ἀνανήψουν καὶ νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος. Εἰς οὐδὲν θὰ τοὺς ὠφελήσῃ ἢ πρόσκαιρος εὐζωία ἐν τῷ μέσῳ τῆς καθολικῆς δυστυχίας καὶ ἡ ἀσυγκίνητος φιλαυτία των ἐν τῷ μέσῳ τοῦ γενικοῦ πένθους. Διατ' ἀποχωρίζονται ἀπὸ τὴν ὑπόλοιπον, τὴν πάσχουσαν, ἐθνικὴν οἰκογένειαν; Τί ἔχουν νὰ κερδίσουν; Πλοῦτον; Ἄλλ' ὁ πλοῦτος εἶναι—ὅπως λέγει ὁ ἱερός Χρυσόστομος,—«Σικιά ἀδρανής, κενὸς διαλυόμενος, ἄνθος χόρτου, μάλλον δὲ καὶ ἄνθος εὐτελέστερος. Τί οὖν ἐπὶ χόρτῳ μέγα φρονεῖς;» Εὐζωίαν; Ἄλλὰ εἶναι ἀτοπον, ὅπως λέγει ὁ Μ. Βασίλειος, «ἀποδιδόμει πλείονα χάριν ἡδονῆς γαστρὸς ἢ ἐπιμελεία ψυχῆς». Πρὸς τί λοιπὸν ἔλα ταῦτα; Ἐὰν κατεστρέφετο ἡ Πατρίς, θὰ κατεστρέφοντο καὶ αὐτοί. Ἄλλ' ἡ Πατρίς θὰ ἐπιζήσῃ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν τέκνων τῆς. Καὶ εἰς τὴν Πατρίδα αὐτὴν, ἡ ὅποια θὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὰ ἐρείπια τοῦ πολέμου, αὐτοὶ δὲν δύνανται νὰ ἔχουν πλέον θέσιν ἀλλὰ θὰ ἐκδηλοῦν ὡς μέλη σαπρᾶ τοῦ ἐθνικοῦ σώματος. Ἐκτός δὲ τῆς Πατρίδος, θὰ ἔχουν ἀπολέσει καὶ τὴν ψυχὴν αὐτῶν, διότι παρεβίασαν ἱερωτάτα παραγγέλματα τῆς χριστιανικῆς Διδασκαλίας.

Ὅθεν παρακαλοῦμεν, ἐν φίλτρῳ πατρικῷ, δι' ὁστάτην φορὰν, τοὺς παραπλανηθέντας νὰ ἐπανέλθουν, ἐν μετανόια, εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ὀρθοδόξου Ἐθνικῆς Οἰκογενείας διὰ νὰ συμμερισθοῦν, ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ἄλλων καλῶν Ἑλλήνων χριστιανῶν, τὰς πικρίας καὶ τὰς στερήσεις τῆς ὀδυνηρᾶς αὐτῆς ὥρας καὶ νὰ συνεργασθοῦν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς κοινῆς δυστυχίας. Ἐὰν ἔχουν πλεόνασμα, θὰ προσφέρουν τὸ περισσευμὰ των ὑπὲρ τῶν πεινῶντων καὶ πασχόντων· ἐὰν διαθέτουν μόνον ἀγάπην, θὰ παραμυθήσουν τοὺς δυστυχεῖς καὶ θὰ στηρίξουν τοὺς κλονιζομένους· ἐὰν εἶναι ὑγιεῖς, θὰ μοχθήσουν ὑπὲρ τῶν ἀσθενῶν—πάντως λαμβάνοντες καὶ αὐτοὶ τὴν μερίδα των ἀπὸ τὰς στερήσεις, ἀποφεύγοντες πᾶσαν ματαίαν τέρψιν τῆς ζωῆς καὶ συμμεριζόμενοι τὰ πάθη τοῦ κοινοῦ μαρτυρίου.

«Σικιά ἐστὶν ὁ βίος ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς», λέγει ἡ Παλαιὰ Διαθήκη. Ποῖος θυσιάζει τὴν ψυχὴν διὰ τὴν σικίαν του; Ποῖος προδίδει χάριν αὐτῆς τὴν συνειδησίν του; Ποῖος, λογικὸς ἀνθρώπος, ἐξ αἰτίας τῆς σικιάς του, ἐπιτρέπεται νὰ θυσιάσῃ τὴν ἀρετὴν, ἢ ὅποια εἶναι τὸ θεῖον ἐγκαλλώπισμα τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως; Ποῖος δικαιούται νὰ ἐπιδιώκῃ μόνον τὴν προσωπικὴν του εὐχαρίστησιν, ὅταν ὁ πλησίον πεινᾷ ἢ νοσῇ καὶ πάσχῃ ὀλόκληρος ἡ ἐθνικὴ οἰκογένεια;

Οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοι ἡμῶν, οἱ ὅποιοι, ἂν καὶ ἐθνικοί, κατῴρθωσαν νὰ φέρουν τὴν λεπτὴν σκέψιν τῶν τόσων ἐγγύς πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς Βηθλεέμ, διεκήρυσσον, ὅτι «ὄνειδος αἰσχροῦ βίος, ὅμως κἂν ἡδύς ἦ». Ποῖαν ἀξίαν ἔχουν ἡ τρυφή τῆς ζωῆς καὶ αἱ ἀπολαύσεις τῆς στιγμῆς, ὅταν αὐταὶ ἐξαγοράζονται μὲ τὸ βαρὺ τίμημα τῆς ἠθικῆς καταπτώσεως;

"Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας! "Ἄς πορευθῶμεν τὸν δρόμον τῶν σκληρῶν δοκιμασιῶν ἠνωμένοι μὲ τοὺς ἀδιάρρηκτους δεσμοὺς τῆς ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης, ἐκδηλουμένης εἰς ἔργα ἀγάπης, ἀμοιβαίας προστασίας ἐν παντὶ καὶ ἀλληλοβοηθείας. "Ἐκαίτος ἐξ ἡμῶν ἄς φέρῃ ἐπὶ τῶν ὤμων, μὲ τὴν σειρὰν του, τὸν βαρὺν Σταυρὸν τοῦ ἐθνικοῦ μαρτυρίου, ἀγογγύστως, ἐνισχυόμενοι ἀμοιβαίως εἰς τὴν ὀδυνηρὰν αὐτὴν πορείαν, γινόμενοι Κυρηναῖοι ὅς εἰς τοῦ ἄλλου μέχρους οὐ φθάσωμεν, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Κυρίου, εἰς τὸ τέρμα τῶν θλίψεων. "Ἄς μὴ λιποψυχήσωμεν. "Ἄς μὴ θελήσωμεν ν' ἀντικαταστήσωμεν τὰς ἀκάνθας τοῦ μαρτυρικοῦ στεφάνου μὲ τὴν ψευδῆ πορφύραν ἐφημέρων ῥόδων. Συνέκδημος μεθ' ἡμῶν καὶ παραστάτης κραταῖος ἐν θλίψεσιν ὁ Θεός.

Αἱ δυσχερεῖς στιγμαὶ, κατ' εὐδοκίαν τοῦ Κυρίου, θὰ παρέλθουν. Αἱ ἁμαρτίαι, διὰ τὰς ἐπολάς Οὐτοῦ ἐπέτρεψεν, ὅπως ἡ ἀνθρωπότης δοκιμασθῇ, θὰ εὐρουν παρ' Αὐτῷ ἐπιείκεια καὶ συγγνώμη. "Ἄς ἐμείνωμεν ἀκλόνητοι μέχρι τῆς λαμπρᾶς ἐκείνης ἡμέρας τῆς γαλήνης καὶ τῆς θείας συγγνώμης, ἵνα δυνηθῶμεν καὶ προσκομίσωμεν τῷ Θεῷ, θυμίαμα εὐχαριστίας, τὴν καρδίαν ἡμῶν πλήρη ἀγάπης, τὸ σῶμα ἄγνόν, τὴν ψυχὴν ἀκηλίδωτον, τὸ στόμα ἀμίαντον ἀπὸ πάσης διαβολῆς καὶ συκοφαντίας. "Ἄς ζήσωμεν λοιπὸν πρὸς ἀλλήλους, ὅπως ὀρίζει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος, «πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχοὶ, φιλόφρονες· μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας· τὸν ἀντίον δέ, εὐλογοῦντες, εἰδότες, ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε. Ὁ γὰρ θέλων ζωὴν ἀγαπᾶν καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς, παυσάτω τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ καὶ χεῖλη αὐτοῦ τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιησάτω ἀγαθόν· ζήτησάτω εἰρήνην καὶ διωξάτω αὐτήν. Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους καὶ ὄτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν» (Α'—γ' 8—12).

Ἐπὶ δὲ τούτοις, ἐπιδαφιλεύοντες πᾶσιν ὁμῖν τὴν πατρικὴν Ἡμῶν εὐλογίαν, διατελοῦμεν

Διάπυρος ὁμῶν πρὸς Κύριον εὐχέτης

Α. Θεοφιλέστατος

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΛΟΥΚΑ
(Λουκ. 41—56)

α) *Τὰ δύο γεγονότα*: ἡ ἀνάστασις τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἰαείρου, καὶ ἡ θεραπεία τῆς αἰμορροούσης. Δωδεκαετίς μόλις κορασίς ἐκείνη, γυνὴ ἐνήλικος αὐτῆ· νεκρὰ ἐκείνη, ζῶσα αὐτῆ· ἄγνωστοι εἰς τὸν Χριστόν, καὶ ἡ μία, καὶ ἡ ἄλλη, ἄμφοτεροὶ ἀξιοὶ οἴκτου.—Δὲν εἶναι τὰ συντελεσθέντα εἰς αὐτὰς θαύματα διάτορα σαλπίσματα ὅτι ἀδιακρίτως τόπου, ἀδιακρίτως ἡλικίας, ἀδιακρίτως κοινωνικῆς καταστάσεως, εἴτε ἐν ζωῇ, εἴτε ἐν θανάτῳ ἔχει ἔδαφος ἐνεργείας ἡ ἀγαθότης καὶ ἡ παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ;—β) *Ἡ αἰμορροοῦσα!* "Ἄς θαυμάσωμεν τὴν γυναικα αὐτῆν. Μεγάλῃ ἡ πίστις τῆς· μεγάλη ἡ ἐμπιστοσύνη τῆς εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Χριστοῦ. Δὲν ἦτο ἀναξία λόγου καὶ τοῦ Ἰαείρου ἡ πίστις. Φανερῶνει τοῦτο τὸ ὅτι «πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅτι θυγάτηρ μονογενῆς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα, καὶ αὐτῆ ἀπέθνησκεν» (στίχ. 41.42).—Πόσον ἀνωτέρα εἶναι τῆς γυναικὸς ἐκείνης ἡ πίστις, ἡ ὁποία εἶχε τὴν βεβαιότητα ὅτι χωρὶς νὰ εἶναι ἀνάγκη κἂν νὰ τὴν ἀτενίσῃ ὁ Κύριος ἦτο δυνατόν νὰ ἐνεργήσῃ ἐπ' αὐτὴν ἡ θαυματουργὸς χάρις του; Καὶ δὲν εἶναι τοῦτο ἐγγυητικὸν παράδειγμα ὅτι ἡ χάρις τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ μεταβιβάσθῃ εἰς τὸν αἰτοῦντα αὐτήν, δὲν ἔχει ἀνάγκη εἴτε τῆς ἀμέσου προσωπικῆς παρουσίας του οὔτε τῆς ἀφῆς τῶν ἐνδυμάτων του, ἀλλὰ μεταβιβάζεται καὶ διὰ μόνης τῆς μετὰ πίστεως ἐπικλήσεως τοῦ ὀνόματός του διὰ θερμῆς πρὸς αὐτὸν δεήσεως; Δὲν μᾶς φέρει προσευχὴ ἐγκάρδιος ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ;—γ) *Ἀκόμη ἡ αἰμορροοῦσα.* Ἐπὶ δω' ἑκαετίαν ὀλόκληρον ἔπασχεν· «ἰατροῖς δὲ προσανυλώσασα ὅλον τὴν βίον οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι» (στίχ. 43).—Ὡραῖον μάθημα δι' ὅσους ὑπερτιμοῦν τὴν ἀνθρωπίνην ἐπιστήμην καὶ εἰς μόνην αὐτὴν ἀναθέτουν τὰς ἐλτίδας των. Ποσάκις τὸ θεῖον ἔλεος καὶ ἡ θεία δύναμις δὲν ἐξεδηλώθησαν ἐκεῖ ἀκριβῶς, ὅπου ἐξέλιπε πᾶσα ἐλπίς εἰς τὰς δυνάμεις τὰς ἀνθρωπίνας!—δ) *Παρητηρήσατε τὸν Ἰαείρου*: ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ πατρικοῦ φίλτρου, ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ ψυχικοῦ πόνου, ἀποθέτει πάντα ὄγκον ἀξιωμάτων ἐνώπιον τοῦ ἀπλοικοῦ Διδασκάλου. Πίπτει «παρὰ τοὺς πόδας» του καὶ παρακαλεῖ αὐτόν. Πόσον ἡ θλίψις πολλάκις καὶ αἱ περιπέτεια κόπτουν τὰ πτερὰ τῆς φιλαυτίας καὶ ὑπερφροσύνης καὶ προσγειώνουν πρὸς τὴν σωτηριώδη ταπεινώσιν!—ε) *Ἀναμφιβόλως ἡ πίστις τοῦ Ἰαείρου δὲν φθάνει τὴν πίστιν τοῦ Ἐκατοντάρχου.* Οὗτος εἶχε τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ μόνον διὰ τοῦ λόγου, καὶ ἐξ ἀποστάσεως, ἠδύνατο νὰ ἐνεργῇ τοῦ Χριστοῦ ἡ θαυματουργὸς χάρις· ὁ Ἰαείρους ἐθεώρει ἀπαραίτητον τὴν ἄμεσον παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ. Ἄλλ' ὁ Ἰησοῦς ἐγνώριζε καὶ τῶν δύο τὰς καρδίας· καὶ δὲν ἐθεώρησεν ὑποτιμητικὴν καὶ προσβλητικὴν τὴν παράκλησιν τοῦ Ἰαείρου—Δὲν μᾶς διδάσκει τοῦτο ὅτι εἰς πολὺς περιστάσεις δὲν πρέπει νὰ ἀποβλέπωμεν εἰς τοὺς

τύπους, ἀλλ' εἰς τὴν οὐσίαν, καὶ μόνην αὐτήν; —στ) Καὶ καταγέλων αὐτοῦ (στίχ. 53)· καὶ ὁμοῦς ἢ νεκρὰ ἀνεστήθη! —Ποσάκις οἱ καταγελῶντες ἄλλους γίνονται αὐτοὶ καταγέλαστοι!

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΕΠΙ ΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
(Ματθ. 9,9-13).

Εὐρισκόμεθα εἰς τὴν Κυπερναοῦμ, ἡ ὁποία λόγῳ τῆς συγκοινωνιακῆς τῆς θέσεως ἦτο ἓν ἐκ τῶν μεγαλύτερων φορολογικῶν κέντρων τῶν χρόνων τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ ἀκριβῶς καὶ πολυάριθμοι τελῶναι εὐρίσκοντο εἰς αὐτήν. Εἰς ἓν ἐκ τῶν τελωνειακῶν γραφείων εἶδε τὸν Ματθαῖον ὁ Ἰησοῦς. α) Εἶναι αὐτὸς οὗτος ὁ Εὐαγγελιστὴς ἀπόστολος ἤδη καθ' ὃν χρόνον ἔγραφε τὸ Εὐαγγέλιον καὶ ἔκαμνε μνεῖαν τοῦ θαυμασίου γεγονότος τῆς κλήσεώς του' ἓν γνώσει ὅτι ἡ ἀνάμνησις τῶν λέξεων τελῶναι καὶ τελῶναι πᾶν ἄλλο ἦτο παρὰ τιμητικὴ καὶ εὐχάριστος. Καὶ ὁμοῦς: πῶς ἀναπολεῖ, καὶ δὲν ἀποκρούπτει, τὸ ἁμαρτωλῶν ἐκεῖνον στάδιον, ὡς τι ἄγος, ἀπὸ τοῦ ὁποίου διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ ἀπηλλάγη! «Παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελωνίον, Ματθαῖον λεγόμενον» (στίχ. 9). —Τοιοῦτον φραστικὸν δὲν εἶναι κάτοπτρον χριστιανικῆς ταπεινοφροσύνης, συντριβῆς καὶ ἑξομολογήσεως, καὶ δεῖγμα ἐνδομύχου ἀγαλλιάσεως, διὰ τὸ ὅτι ἡ κατάστασις του πλέον ἐκείνη ἀνῆκεν εἰς τὸ παρελθόν; Καλὸν μάθημα νὰ μὴ λησμονῆ κανεῖς, ὅταν ἀνέροχηται εἰς τὰς βαθμίδας τῆς ἠθικῆς τελειότητος εἰς τὰς τῆς ὑπηρεσιακῆς ἱεραρχίας, νὰ μὴ λησμονῆ τὸ τί ἦτο κάποτε. —β) Λέγει αὐτῷ ἀκολουθεῖ μοι. Καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ (στίχ. 9). Δὲν ὑπάρχει ἄλλη ὁδὸς σωτηρίας. Κανεῖς δὲν εἰσέρχεται εἰς αὐτήν καταναγκαζόμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Οὐδὲ ὑπάρχει ὡς πρὸς αὐτήν μεροληψία τις ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ. Οὐδὲ εἶναι κάλυμα τὸ ἐπάγγελμα, ἡ κοινὴ γνώμη, ὁ τόπος, ἡ φυλετικὴ καταγωγή, τὸ φύλον. Ὁ Θεὸς καλεῖ ὅλους ἀδιακρίτως εἰς τὴν σωτηρίαν, διότι «πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν». (Α' Τιμ. 2,4). Ἡ κλήσις αὕτη μεταγίγχει εἰς τὸν καλούμενον ἀκτίνας θείας χάριτος, ὥστε νὰ ἐνισχυθῇ οὗτος, νὰ ἀποδεσμευθῇ ἀπὸ τὰ ἔγκόσμια, καὶ νὰ ταχθῇ ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Χριστοῦ. Ἄν ὁ καλούμενος ἀποδεχθῇ τὴν κλήσιν, τὸ πρόβλημα τῆς σωτηρίας του ἐλύθη ἄλλως, θὰ ὑποστῇ τῆς ἀδιαφορίας καὶ τῆς ἀρνήσεως τὰ φυσικὰ ἐπακόλουθα. Ἀναγνώστὰ μου, ποῖα εἶναι ἡ στάσις σου ἀπέναντι τοῦ καλοῦντός σε Θεοῦ; —γ) Οἱ Φαρισαῖοι! (στίχ. 10,11). Οἱ αἰώνιοι τύποι τῆς κακοβουλίας, τῆς στενῆς ἀντιλήψεως, τῆς ἐθελοκάκου τυπικότητος, τὰ κίβδηλα τῆς εὐσεβείας καὶ ἠθικότητος νομίσματα, οἱ Φαρισαῖοι! Ἀπρόσκλητοι εἰσέδυσαν εἰς τὸ οἰκογενειακὸν ἄδυτον τοῦ Ματθαίου, ὅπου χαρὰ μεγάλη ἐγένετο ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ του εἰς Χριστόν. Τὸς σκανδαλίζει δῆθεν εἰς βάρος τοῦ θείου Διδασκάλου ἡ κοινωνικὴ ὑπόστασις τῶν συνδιαιτημένων, διότι κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Ματθαίου «πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ» (στίχ. 10). Καὶ ἀμέσως ἡ θύρασεια πολεμικῆ. Ἀλλὰ πῶς; πλαγίως καὶ ὑπόπλως. Δὲν ἔχουν τὸ σθένος νὰ ἀποταθῶν

εἰς τὸν Χριστόν· διεγείρουν τοὺς μαθητάς! (στίχ. 11). —δ) Παραδειγματισθῶμεν ὁμοῦς ἀπὸ τὸν θεοπρεπῆ τρόπον ἀμύνης κατὰ τοιούτων ἐρειπῶν: Ὁδὴν χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες λατρεῖν, εἶπεν ὁ Κύριος, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες... Ὁδὴν ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν» (στίχ. 12-13).

E. I. K.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

— Αἱ ἐργασίαι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, δι' ἀποφάσεως αὐτῆς, διεκόπησαν διὰ τοὺς μῆνας Δεκέμβριον καὶ Ἰανουάριον, μέλλουσαι νὰ ἐπαναληφθοῦν τὴν 1 προσεχῶς Φεβρουαίου.

— Προήχθησαν Α' Εἰς τὸν βαθμὸν Τμηματάρχου β' τάξεως: 1. Οἱ Ἱερεῖς Λουκάς Παπανασασίου Ἄγγελος Νησιώτης καὶ Θεμιστοκλῆς Παπακωνσταντίνου (Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν). 2. Οἱ Ἱεροκλήρυκες Ἀρχιμανδρίται Κωνσταντίνος Παπαλουκάς (Ι. Μ. Θηβῶν καὶ Λεβαδείας) καὶ Ἱεροθέος Βουῆς (Ι. Μ. Κεφαλληνίας).

Β' Εἰς τὸν βαθμὸν Γραμματέως α' τάξεως ὁ Ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος Πετρόπουλος (Ι. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν).

Γ' Εἰς τὸν βαθμὸν Ἀκολουθίου ὁ Χαράλαμπος Χατζηανέστης (Ι. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν).

— Κατετάγησαν:

1. Ὁ Ἱερεὺς Π. Κουτσουράκης (Ι. Μ. Μαντινείας) εἰς τὴν β' μισθολογικὴν κατηγορίαν.

2. Ὁ Ἱερεὺς Ἀνδρέας Βαρβιτσιώτης (Ι. Μ. Δημητριάδος) εἰς τὴν γ' μισθολογικὴν κατηγορίαν.

— Ἀπενεμήθη χάρις διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ποιηῆς εἰς τὸν Ἱερέα Ἀθανάσιον Παφίλιν (Ι. Μ. Φθιώτιδος).

— Ἀπελύθη τῆς θέσεώς του ὁ παρὰ τῇ Ἱ. Μ. Ἀλεξανδρουπόλεως γραμματεὺς Ἐμμ. Μαγγανάρης.

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ

— Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος προέβη εἰς διάβημα παρὰ τῷ κ. Πρωθυπουργῷ καὶ τῷ Ὑπουργῷ Θεροσκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας διὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν μαθημάτων τοῦ Πανεπιστημίου. Τὸ διάβημα τοῦτο ἀπέβη ἀποτελεσματικόν, ἐπαναληφθέντων ἤδη τῶν μαθημάτων ὄχι μόνον τοῦ Πανεπιστημίου ἀλλὰ καὶ τῶν λοιπῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΠΑΡΤΗΣ

Τὴν 2αν τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου, εἰς τὸν ἐν Σπάρτῃ Μητροπολιτικὸν Ναὸν ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου καὶ ὠραν 4 1/2 μ. μ., πρὸ τῆς ἐναρξέως τῶν ἐβδομαδιαίων ἐσπερινῶν κηρυγμάτων τοῦ Ἱεροκλήρυκος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχ. Μετ. Καραμπίνη, ὁ παριστάμενος Σεβασμιώτατος Μητροπολιτὴς Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. κ. Διονύσιος, δι' ἐγγλόττου καὶ ὄρασιότατης εἰσηγητικῆς ομιλίας, ἐτόνισε πρὸς τὸ ἀκροατήριον τὴν ἀνάγκην τῆς τακτικῆς παρακολουθήσεως τοῦ Θείου Κηρύγματος καὶ πρὸς τοῦτο συνέστησεν ἰδιαίτερος, εἰς τὰς κυρίας καὶ δεσποινίδας τὴν ἰδρυσιν Χριστιανικῆς Ἐνώσεως Νεανίδων, κατὰ τὸ πρότυπον τῶν ἐν Ἀθήναις Χριστιανικῶν Ὀργανώσεων.

«Διὰ τῆς ἐνώσεως ταύτης, ἐσυνέχισεν ὁ Σεβασμιώτατος, θὰ συντελεσθῇ πνευματικὴ ζωὴ καὶ κίνησις ἐν Σπάρτῃ. Θὰ εἰσθε δὲ ὑπερῆφανοι ἀργότερον, ἐτόνισε πρὸς τὰς κυρίας καὶ δεσποινίδας, διότι θὰ ἀποτελέσητε τὰ πρῶτα μέλη τῆς Χριστιανικῆς Ἐνώσεως». Περαινοῦσα τὴν ομιλίαν αὐτῆς, ἡ Α. Σεβασμιώτης ὑψήθη πρὸς τὸν Οὐράνιον Πατέρα τῶν Φώτων, ὅπως ἐλογήσῃ τὸ ἀρξάμενον πνευματικὸν ἔργον, προσέτι δὲ συνέστησεν πρὸς τοὺς Χριστιανοὺς, ὅπως κατὰ τὸ δεύτερον ἐσπερινὸν κήρυγμα τοῦ Ἱεροκλήρυκος σημειωθῇ ἀθροωτέρα προσέλευσις ἀκροατῶν.

Τὴν ἐπομένην Κυριακὴν, 9ην Νοεμβρίου, ἐνόστιον πικροτάτου ἀκροατηρίου, μετὰ τὸ τέλος τοῦ Κηρύγματος, ἐγένετο ἡ ἰδρυσίς ἐπισημῶς τῆς Ἐνώσεως καὶ ἡ καταγραφή τῶν μελῶν, τὰ ὁποῖα μετὰ μεγάλης προθυμίας καὶ εὐχαριστήσεως ἐδέχθησαν τὴν πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΗΧΩ

ΑΠΕΘΑΝΕΝ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΓΥΘΕΙΩΝ

Ανηγγέλθη εκ Γυθείου, ότι ο Σεβ. Μητροπολίτης Προκόπιος απέβιωσεν. Της κηδείας του άειμνήστου Γεράρχου θέλει προστή ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Δαμασκηνός, μεταβυίνων επί τούτω εις Γυθειον.

ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Κατά παράκλησιν φοιτητών της Θεολογίας, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Γερεκιήλ, έπισκεφθείς τον κ. Υπουργόν της Έθνικής Παιδείας, συνέστησεν, όπως συνεχισθούν αι εν αυτή παραδόσεις των κ. κ. καθηγητών. Ο κ. Υπουργός απέδεχθη την γενομένην σύστασιν.

ΤΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΝ ΤΗΣ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΘΕΣΣΑΛΙΩΤΙΔΟΣ

Κατόπιν ένεργειών του Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος κ. Γερεκιήλ, ο κ. Υπουργός της Έθνικής Προνοίας ένεκρίνε πιστώσιν εκ δραχμών 700.000 προς άνεγερσιν οικήματός, εν φ θα στεγασθή το Γηροκομείον της Μητροπόλεως.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

† Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΡΩΪΝΗ ΛΑΤΚΑΔΑ, ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Τη 13 Νεβρίου έκοιμήθη εν Κυρίω ο Μητροπολίτης πρώην Λαγκαδά Γερμανός Αναστασιάδης. Ούτος έγεννήθη εν τή κομοπόλει του Αγίου Γεωργίου της Έπαρχίας Δεοκων υπό γονέων εδσεδών. Έσούδασε τας πρώτας σπουδάς εν τή κομοπόλει και κατά το 1885 εισήχθη εις την Θ. Σχολήν της Χάλκης εξ ης άπεφοίτησεν άριστούχος κατά το 1892. Κατηρτισμένος καλώς διωρίσθη το πρώτον διδάσκαλος και Ιεροκήρυξ εν ταις διαφόροις συνοικίαις της Κ)πόλεως, διδάσκων με δύναμιν και κηρύττων τον λόγον του Θεού. Κατά το 1897 προσελήφθη πρωτοσύγκελλος υπό του εξόχου Μητροπολίτου Χαλκηδόνος Γερμανού, του κατόπιν Πατριάρχου Κ)πόλεως και μετ' όλίγα έτη έγένετο βοηθός Έπίσκοπος Δεύκης εν τή αυτῃ Ι. Μητροπόλει. Υπερέστησεν επί πολλά έτη ως βοηθός Έπίσκοπος οτε κατά το 1908 εξελέγη υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Μητροπολίτης Στρωμνίτισης και Τίβερονπόλεως. Μετά δύο έτη, λόγω της χρηστότητος και ικανότητός του, προδιτάσθη εις την Ι. Μητρόπολιν Κορυτσάς εν τή Β. Ηπειρώ. Έκει ειργάζετο οτε, κατόπιν των καλλινίκων πολέμων του 1912—13, ήλευθερώθη η Κορυτσά.

Διετέλεσεν Υπουργός εν τή Αυτόνομη Πολιτεία της Βορείου Ηπείρου υπό τον Ζωγράφον αλλά κατόπιν ήναγκάσθη ν' αποχωρήσῃ. Το Πατριαρχείον τον διώρισε Τοποτηρητήν της Ι. Μητροπόλεως Σισαίου και Σιατίστης. Κατόπιν έγένετο Μητροπολίτης της προσωρινής Μητροπόλεως Λαγκαδά εν Μακεδονία, από της οποίας παρητήθη πρό δέκα περίπου έτων, παραμένων εν Αθήναις.

Έξέδωκε τους Λόγους του και προσφωνήσας εις ιδιαίτερον έίδλιον. Ο άοίδιμος Μητροπολίτης πρώην Λαγκαδά Γερμανός ήτο ασμνός και χρηστός Γεράρχης· ειργάσθη φιλοπόνως υπέρ της Έκκλησίας και του Έθνους εις τας Έπαρχίας ως έποίημεν θεοφιλώς.

Η κηδεία του εν Κυρίω κοιμηθέντος άοιδίμου Μητροπολίτου Γερμανού έγένετο τη έπομένη 14 Νεβρίου εκ του Μητροπολιτικού Ναού χοροστατούντος του Αρχιεπισκόπου Αθηνών κ. Δαμασκηνού και τσοσάρων Συνοδικών Αρχιερέων μετά του πρωσβυτερίου και της εν Χριστῷ διακονίας. Ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών κ. Δαμασκηνός εξέφώνησε λαμπρόν λόγον, άναντύξας τας άρετάς του μετασθέντος και την Έκκλησιαστικήν και έθνικήν του δράσιν, ο γράφων τας γραμμάς ταύτας, Μητροπολίτης Μεσσηνίας, άρχιεως συνταξιώτης εν τή Θ. Σχολή της Χάλκης και ο λόγιος κ. Σκενδάρης εκ Κορυτσάς.

Αλωία η μνήμη του Μητροπολίτου πρώην Λαγκαδά Γερμανού.

† Ο ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

— Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α —

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

(2)41) **Ι. Μητρόπολις Νικοπόλεως και Πρεσβέτης** Χηρευούσης της ένορίας Άνω Δασποτικού, καλούμεν τους

βουλομένους να καταλάβωσι την θέσιν ταύτην όπως εντός μηνός από της δημοσιεύσεως της παρούσης υποβάλωσιν ήμιν αίτησιν μετὰ των σχετικών δικαιολογητικών ίνα προδωμεν εις την ανακήρυξιν αυτών ως υποψηφίων συμφώνως τῃ Νόμῳ 2200)1940. Έν Αθήναις τη 25 Οκτωβρίου 1941.

† Ο Νικοπόλεως και Πρεσβέτης Άγδρέας (2)43) **Ιερά Μητρόπολις Τρίκκης και Σταγών**

Προκειμένου να προδωμεν εις ανακήρυξιν υποψηφίων προς πλήρωσιν των κενών θέσεων έφημεριών των Ιερών ναών Αγίου Δημητρίου Κρανιάς και Αγίου Κωνσταντίνου του χωρίου Διασέλλου (Πανίτσας) προσκαλούμεν τους βουλομένους και έχοντας τα υπό του άρθρου 47 του Αναγκαστικού Νόμου 2200 του 1940 έτους «περι Ιερών Ναών και έφημεριών» όριζόμενα προσόντα, ίνα εντός μηνός από της δημοσιεύσεως της παρούσης υποβάλωσιν ήμιν σχετικά πιστοποιητικά. Έν Τρικκάλοις τη 22 Οκτωβρίου 1941.

† Ο Τρίκκης και Σταγών Πολύκαρπος (2)52) Προκειμένου να προδωμεν εις ανακήρυξιν υποψηφίων προς πλήρωσιν των κενών θέσεων έφημεριών των Ιερών Ναών Έθαγγελισμοῦ της Θεοτόκου του χωρίου Ραγγίων και Αγίου Αθανασίου του χωρίου Χαϊδεμένης (Τολπίτσης) προσκαλούμεν τους βουλομένους και έχοντας τα υπό του άρθρου 47 του 6π' αριθ. 2200 του 1940 έτους Αναγκαστικού Νόμου «περι Ιερών Ναών και έφημεριών» όριζόμενα προσόντα, ίνα εντός μηνός από της δημοσιεύσεως της παρούσης υποβάλωσιν ήμιν τα σχετικά πιστοποιητικά. Έν Τρικκάλοις τη 14 Νοεμβρίου 1941.

† Ο Τρίκκης και Σταγών Πολύκαρπος (2)49) **Ι. Μητρόπολις Αττικής και Μεγαρίδος**

Έχοντας 6π' 6ψει τα άρθρα 47 και 48 του 2200)1940 «περι Ιερών ναών και έφημεριών» Αναγκ. Νόμου καλούμεν τους βουλομένους και έχοντας τα υπό του 6π' 6ψου όριζόμενα προσόντα να καταλάβωσι την κενήν θέσιν τακτικού έφημερίου του Ιερού ναού Αγίας Βαρβάρας Μαύρης Σουδάλας, όπως εντός μηνός από σήμερα υποβάλωσιν ήμιν τα υπό του νόμου όριζόμενα πιστοποιητικά, προκειμένου να ανακηρυχθώσιν υποψήφιοι. Έν Κηφισιά τη 16 Νοεμβρίου 1941.

† Ο Αττικής και Μεγαρίδος Ιάκωβος (2)45) **Ι. Μητρόπολις Ηλείας**

Έχοντας 6π' 6ψει τα άρθρα 46, 47, 48 του 6π' αριθ. 2200)1940 Αναγκ. Νόμου «περι Ιερών Ναών και Έφημεριών», καλούμεν τους επιθυμούντας να Ιερατευσώσιν, όπως εντός μηνός από της δημοσιεύσεως της παρούσης υποβάλωσιν ήμιν τα υπό του άρθρου 48 του 6π' 6ψου Νόμου όριζόμενα πιστοποιητικά προσόντων αυτών, ως και πιστοποιητικά κοινωνικών φρονημάτων, ίνα προδωμεν εις την ανακήρυξιν υποψηφίων έφημεριών των χηρευουσών θέσεων των Ένοριών των χωρίων 1) Κυλλήνης και 2) Πετρούλας.

Έν Πύργῳ τη 8η Νοεμβρίου 1941

† Ο Ηλείας Αντώνιος (2)46) **Ι. Μητρόπολις Ναυπακτίας και Εδρυτανίας**

Καλούμεν τους βουλομένους και έχοντας τα νόμιμα και κανονικά προσόντα, όπως εντός μηνός από της δημοσιεύσεως της παρούσης υποβάλωσι τη καθ' ήμας Ι. Μητρόπολει τα υπό του άρθρου 48 του 6π' αριθ. 2200)1940 Αναγκαστικού Νόμου «Περί Ι. Ναών και έφημεριών» όριζόμενα πιστοποιητικά προκειμένου να προδωμεν εις ανακήρυξιν υποψηφίων έφημεριών των χηρευουσών ένοριών Μολυκρείου, Χαράστιης—Δογγίστης, Γοργιαννάδων, Διασελακίου, Παληοπούργου, Έστωχωρίων και Νοστίμου. Έν Ναυπάκτῳ τη 7 Νεβρίου 1941.

† Ο Ναυπακτίας και Εδρυτανίας Γερμανός (2)50) **Ι. Μητρόπολις Σισαίου και Σιατίστης**

Έχοντας 6π' 6ψιν τας διατάξεις του άρθρου 46 του Αναγκ. Νόμου 2200)1940 «Περί Ιερών Ναών και Έφημεριών» καλούμεν τους βουλομένους και έχοντας τα προσόντα να καταλάβωσι την κενήν έφημεριακήν θέσιν της ένορίας Νοστίμου, όπως εντός μηνός από της δημοσιεύσεως της παρούσης υποβάλωσιν εις τα Γραφεία της Ιεράς ήμῶν Μητροπόλεως τα υπό του άρθρου 48 του 6π' 6ψου Αναγκ. Νόμου προβλεπόμενα πιστοποιητικά προς ανακήρυξιν του υποψηφίου. Έν Σιατίστῃ τη 8η Νοεμβρίου 1941.

† Ο Σισαίου και Σιατίστης Διδώρως

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ : Π. Σ. ΜΑΝΩΛΕΣΗΣ

Έν Αθήναις τύπος «Φαίνομεν» Λεωνόπου 4